

Vzpomínám na tvoje řasy,
krásný, dlouhý a štíhlý hádky
co sičí při každém mrknutí
mlčky ty tichý lživý slova lásky.

Vzpomínám i na tvůj obličej,
tichý jeviště těch tvejch nálad.
Vzpomínám i na tvý rudý rtíky,
jak umí líbat, i jak umí lhávat.

Lhát světu, že jsi nevinná,
jen malá holčička, co ztratila se
a oči cudně klopíš do klína,
jen do té doby než si někdo všimne...

R: Ještě pár na kuráž
a pak se zvednu a odpotácím domů.
Kohopak tam asi máš?
Lepší se neptat...

Tak klidně dál si bal svý blby,
když z toho máš tak dobrej pocit.
Já zas pro změnu začnu balit kufry,
víš holka, už mě to dost nudí.

Asi si chtěla napsat o něčem,
co by ti patřičně cenu zvedlo.
Pak bys to pověsila nad postel,
vrzla si pod tím ve třech, možná ve dvou.

Já ale vážně nemám náladu,
psát ti přiblblý a sladký kecy.
Na to si najdi ňáký hovado,
co ti tvý věčný trauma bude léčit!

R: